

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Ndc/2/2026
Identifikačné číslo spisu: 1424204893
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Martina Valentová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:1424204893.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Starý Grunt s.r.o., Bratislava, Dubnická 6, IČO: 55271014, zastúpená Michalko Legal s.r.o., Chorvátsky Grob, Suché miesto 47, IČO: 50367943, proti žalovanému O. K., narodenému XX. B. XXXX, L., F. N. XXX/X A, o zaplatenie 8.265 eur s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. 27C/40/2024, o návrhu žalovaného na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu žalovaného na prikázanie sporu vedeného na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. 27C/40/2024 Okresnému súdu Lučenec z dôvodu vhodnosti n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

1. V konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. 27C/40/2024 žalovaný návrhom doručeným dňa 23. októbra 2024 navrhol prikázať spor Okresnému súdu Lučenec z dôvodu vhodnosti podľa ustanovenia § 39 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Svoj návrh odôvodnil tým, že Ing. B. W. a Ing. O. B. majú k tejto časti mesta úzky vzťah z dôvodu, že tu vlastnia rozsiahle majetky a dlhodobo bývajú a žijú v Bratislave. Ďalej uviedol, že Ing. B. W. a Ing. O. B. (spoločníci a konatelia žalobkyne- poznámka najvyššieho súdu) majú úzke vzťahy na úrade mestskej časti C. Z.. Podľa žalovaného Ing. W. na neho vyvíjal nátlak s tým, že sa postará o to, aby jeho dom nebol skolaudovaný, čo sa podľa žalovaného aj stalo, a to z dôvodu sporu týkajúceho sa cesty. Žalovaný zároveň uviedol, že orgány verejnej moci sa podľa jeho názoru nezaoberajú nelegálnym výrubom zo strany staviteľa ani výstavbou v rozpore so stavebným zákonom, pričom tieto okolnosti podľa neho neboli predmetom záujmu stavebného úradu ani prokuratúry Bratislava IV. Z uvedených dôvodov má žalovaný za to, že Mestský súd Bratislava IV, nachádzajúci sa v tejto lokalite, nie je schopný rozhodnúť vo veci objektívne, včas a bez zaujatosti, pričom poukázal aj na to, že v skrátenom konaní priznal náhradu škody spoločnosti, ktorej podľa jeho názoru takýto nárok nevznikol. Žalovaný zároveň uviedol, že miestne príslušný súd v mieste jeho bydliska by mohol vo veci rozhodnúť objektívnejšie, hospodárnejšie a spravodlivejšie a zároveň by mohol dôkladnejšie preskúmať okolnosti celého prípadu. Poukázal tiež na to, že je osobou so zdravotným postihnutím (ZŤP) a v

dôsledku zhoršeného zdravotného stavu sa zdržiava na adrese svojho trvalého pobytu v L., O. XX, kde by sa v prípade potreby mohol na pojednávanie dostať bez väčších nákladov a ťažkostí.

2. Mestský súd Bratislava IV dňa 8. novembra 2024 postúpil vec Okresnému súdu Lučenec. Postúpenie odôvodnil námietkou miestnej príslušnosti uplatnenou žalovaným v odpore s odkazom na ust. § 14, § 41, 43 ods. 1 a 3 CSP.

3. Okresný súd Lučenec, ktorý spor viedol pod sp. zn. 12C/68/2024 s postúpením veci v zmysle ust. § 43 ods. 2 CSP Mestským súdom Bratislava IV vyjadril svoj nesúhlas a predložil súdny spis svojmu nadriadenému súdu na rozhodnutie o miestnej príslušnosti.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 11NcC/9/2024 v prípise vrátenie veci bez rozhodnutia zo dňa 30. januára 2025 (č. l. 183) po predložení veci Okresným súdom Lučenec, ktorý vyslovil nesúhlas s postúpením veci z Mestského súdu Bratislava IV v prvom rade skúmal, či je oprávneným nadriadeným súdom na rozhodnutie o miestnej príslušnosti v prejednávanej veci. Dospel k záveru, že žalovaný navrhol vec predložiť na príkazanie sporu inému súdu v zmysle § 39 CSP, o ktorom má oprávnenie rozhodnúť výlučne spoločne nadriadený súd Mestského súdu Bratislava IV a Okresného súdu Lučenec, ktorým je Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“). Námietka miestnej príslušnosti podľa § 43 ods. 2 CSP nebola žalovaným vznesená pri prvom procesnom úkone, a z obsahu spisu vyplýva, že neboli splnené procesné podmienky na jej rozhodovanie.

5. Okresný súd Lučenec dňa 07. februára 2025 (č. l. 186 - 187a) predložil spis za účelom rozhodnutia o prikázaní sporu v zmysle § 39 ods. 2 a 3 CSP Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

6. Najvyšší súd prípisom sp. zn. 7Ndc/2/2025 zo dňa 26. februára 2025 (č. l. 189) vrátil vec bez rozhodnutia Okresnému súdu Lučenec. K veci uviedol, že Mestský súd Bratislava IV, na ktorý predmetná vec napadla, a ktorý rozhodoval o platobnom rozkaze ako aj podanom odpore, nedôvodne postúpil vec Okresnému súdu Lučenec. Okresný súd Lučenec mal preto vec vrátiť Mestskému súdu Bratislava IV ako vecne a miestne príslušnému súdu na konanie, práve ktorý súd po vykonaní nevyhnutných procesných úkonoch (vyrubenie súdneho poplatku a zaslanie návrhu na vyjadrenie žalobkyni), predkladá v zmysle § 39 ods. 3 CSP návrh na príkazanie sporu na rozhodnutie najbližšie nadriadenému súdu, ktorým je najvyšší súd.

7. Žalobkyňa sa k návrhu žalovaného na príkazanie sporu inému súdu vyjadrila. Uviedla, že nesúhlasí s prikázaním veci inému súdu a podľa žalobkyne žalovaný žiada prikázať vec inému súdu z neznámych dôvodov. Predmetom konania nárok na náhradu škody, ktoré skutočnosti nastali v obvode Mestského súdu Bratislava IV, ktoré zakladajú právo na náhradu škody, žalobkyňa s poukazom na osobitnú miestnu príslušnosť podľa ust. § 19 písm. b) CSP určila miestnu príslušnosť na základe jej voľby. Príslušnosť Mestského súdu Bratislava IV je daná aj z dôvodov, že v predmetnej veci bude potrebné vypočuť svedkov z Bratislavy a blízkeho okolia, pričom v Bratislave sa zdržiavajú obaja účastníci sporu. Žalobkyňa žiadala, aby návrhu žalovaného na príkazanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti nebolo vyhovené.

8. Mestský súd Bratislava IV dňa 15. januára 2026 predložil spis na rozhodnutie o návrhu žalovaného na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti podľa § 39 ods. 3 CSP najvyššiemu súdu.

9. Podľa § 39 ods. 2 a ods. 3 CSP možno na návrh ktorejkoľvek zo strán spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať. V danej veci je Mestskému súdu Bratislava IV a Okresnému súdu Lučenec spoločne nadriadeným (jediným) súdom najvyšší súd.

10. Najvyšší súd (§ 39 ods. 3 CSP) prejednal návrh žalovaného na prikázanie sporu Mestského súdu Bratislava IV pod sp. zn. 27C/40/2024 inému súdu z dôvodu vhodnosti a dospel k záveru, že podanému návrhu nie je možné vyhovieť, pretože neboli zistené zákonné predpoklady na takýto procesný postup v

zmysle § 39 ods. 2 CSP.

11. Dôvody prikázania (delegácie) sporu môžu byť rôzne v závislosti od predmetu konania, postavenia sporových strán, ale aj doterajších výsledkov konania. Dôvody na strane sporových strán vyplývajúce z ich postavenia môžu mať najmä osobnú, zdravotnú, finančnú, prípadne sociálnu povahu. Delegácia sporu z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ktorý je daný na podklade vopred stanovených zákonných pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti súdov. Príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania, ktorá trvá až do jeho skončenia (§ 36 CSP, zásada perpetuatio fori). K prikázaniu sporu inému súdu možno preto pristúpiť iba vo výnimočných prípadoch, v ktorých by prejednanie sporu iným, než (doposiaľ) príslušným súdom znamenalo z komplexného pohľadu jeho hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie posúdenie. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie pomerov sporových strán, pričom dôvody uvádzané stranou, ktorá návrh predkladá, možno zohľadniť len vtedy, ak to nebude mať negatívny dopad na protistranu.

12. Najvyšší súd dospel k záveru, že v danom prípade neexistuje okolnosť odôvodňujúca prikázanie sporu Okresnému súdu Lučenec z dôvodu vhodnosti. V posudzovanom prípade žalovaný vo svojom podaní doručenom na Mestský súd Bratislava IV dňa 23. októbra 2024 neuviedol relevantné dôvody navrhovanej delegácie sporu z dôvodu vhodnosti, t. j. neuviedol žiadny osobitný dôvod, ktorý by opodstatňoval zmenu zákonom stanovenej príslušnosti súdu. Podstatou jeho námietok bolo, že Mestský súd Bratislava IV sa nachádza v lokalite, kde Ing. B. W. a Ing. O. B. majú k tejto časti mesta úzky vzťah z dôvodu, že tu vlastní rozsiahle majetky a celé roky bývajú a žijú v Bratislave. Ďalej ako dôvody uviedol, že Ing. B. W. a Ing. O. B. majú úzke vzťahy s úradom mestskej časti C. Z., Ing. W. na žalovaného vyvíjal nátlak, že sa postará, že dom neskolauduje, ktorý ani skolaudovaný nebol z dôvodu cesty. Žalovaný mal za to, že v danom obvode políciu nezaujímajú nelegálny výrub staviteľa, a kde stavanie je v rozpore so stavebným zákonom nezaujímajú stavebný úrad, ani prokuratúru Bratislava IV. Najvyšší súd uvádza, že účelom inštitútu prikázania veci (delegácie) inému súdu z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečiť hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie veci, ak tak môže urobiť iný ako príslušný súd. V rámci všeobecnej miestnej príslušnosti podľa ust. § 13 CSP je na konanie miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak. Predmetom sporu vedenom na Mestskom súde Bratislava IV sp. zn. 27C/40/2024 je nárok na náhradu škody, preto popri všeobecnej miestnej príslušnosti podľa § 13 CSP mal žalobca právo zvoliť miestnu príslušnosť súdu aj na základe alternatívnej, resp. osobitnej miestnej príslušnosti podľa ust. § 19 písm. b) CSP. V rámci ust. § 19 písm. b) CSP platí, že popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody. K vyššie uvedenému je okrem iného potrebné uviesť, že žalobkyňa s postúpením sporu vyjadrila svoj nesúhlas. Za tejto procesnej situácie najvyšší súd nezhliadol v danej veci okolnostiam, ktoré by vykazovali znaky takej výnimočnosti, aby bolo možné podanému návrhu žalovaného vyhovieť.

13. Pre úplnosť veci najvyšší súd dodáva, že z obsahu predloženého spisu nezistil ani dôvody, ktoré by opodstatňovali prikázanie sporu inému súdu z tzv. dôvodu nutnosti v zmysle § 39 ods. 1 CSP.

14. Najvyšší súd nezistil také výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali premisu o hospodárnejšom, rýchlejšom, efektívnejšom, alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšom a dôkladnejšom prerokovaní veci Okresným súdom Lučenec.

15. Z uvedených dôvodov najvyšší súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle ustanovenia § 39 ods. 2 CSP, a preto návrhu žalovaného nevyhoviel.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.